

25.55x19.05	1	1 דינמות הנגב	עמוד 88	21.02.2014	41233871-9
המשחק מתחילה הציגה - 26190					

משחה

משחק חיון

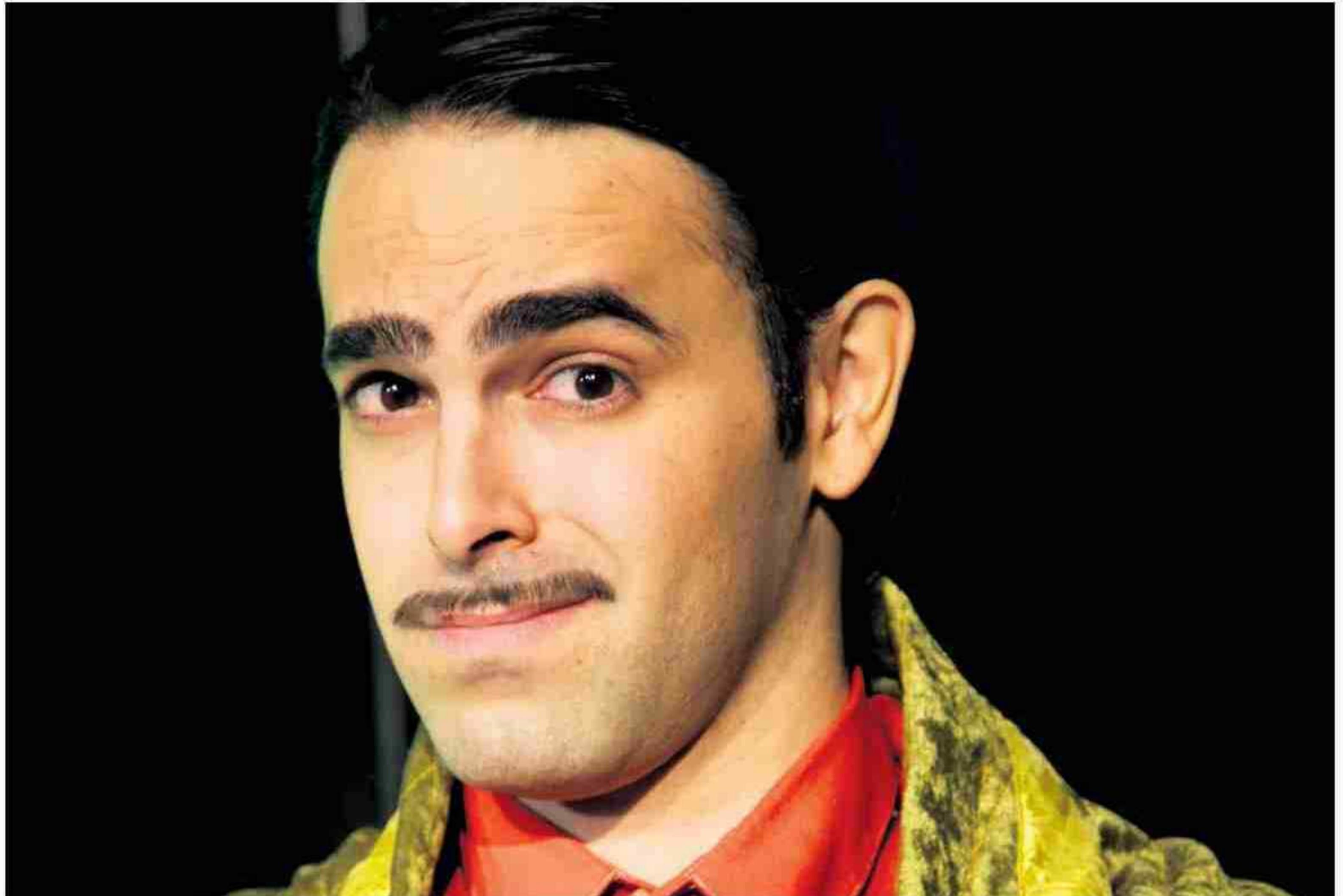
אבי איזולאי (26) מ Dickinson שמככב בהצגה "המשחק מתחילה", מספר על הקשיים עימם התמודד במהלך לימודיו • וחולם לכבות את במת התיאטראות בארץ

הספר. שכונת התקווה מאוד מזכירה לי את דימונה בהרבה מובנים". איזולאי מצהיר שהוא ישמה בעתיד להשתלב בתעשייה בארץ, להיכנס לתיאטרון רפואי ולעשות תפקידי דים קלסיים בעיקר. "החלום שלי הוא להיכנס לנעלאים של ריצ'רד השילשי, אבל כמובן שגם להצעות מפתחות בקולנוע נוע ובטלויוזיה אני לא אסרב. היום אני בשנה השלישי ללימודים שלי, ובסוף סוף אני משחק בתפקיד מרכזי בהצגה שעלה בסטודיו".

ההצגה בה מככב איזולאי "המשחק מתחילה" היא קומדיית מתח מאת המחזאי האמריקאי בן לודוויג. הצגה מתרכשת ב-1936 בטירטו של ויליאם ג'ילט, שהוא שחקן מפורסם בכירDOI אשר מגלם את שרלוק הולמס. ויליאם ג'ילט נורא בתיאטרון בניסיבות מסתוריות, אך למולו הוא שורד את הפגיעה. ג'ילט נחש להיכנס לדמות של שרלוק הולמס בחים אמיתיים ולגלות בעצמו מי ירה בו ולמה.

מה למדת על הדרמות? "יחד עם הבמאי רוני מנדרסון ועם יורם לוינשטיין בעצמו חקרתי ונכנסתי לנעלאים של דמות שאולי מאד רחוקה ממנה, מצד אחד, כוכב הוליוודי נוצץ שגדל עם כפיה של זהב בפה, ומצד שני, מאור דומה לי. אדם חולמני שהולך רחוק ועשה הכל על מנת להשיג את המטרות והיעדים שלו".

שרון דינר

אבי איזולאי. רוצה להיכנס לנעלאים של ריצ'רד השילשי | צילום: רדי רובינשטיין

"הבנייה שמעבר לרצון לבדר אנשים מעבר להזהרו לי בעיות כלכליות במניון הלימודים,اما שלילי עזרה לי בזה, ועוורת לי עד היום. לאחר שהנישאות מדימונה החל אבי כל יום לא לוינשטיין מהטלויוזיה", משחרר איזולאי. "באופן אינטואיטיבי החלטתי שלבית הספר, מצאתי את עצמי בשנה א' נע בין לגודר בית ספר ולגדור אצל חבריהם מהכיתה, וזה היה אולי השנה הקשה בחיי שלי, עצמי בשנה א'".

איך היה להשתלב בבואה התלא-ביביטה?

"עבדתי קשה כל שנה א' להשלים את הפערים שהיו לי מבחינות ידע וניסיון לעומת שאר החברים שהגיעו מוגמות בית דירה בשכונת התקווה, שם ממוקם בית

תכירו את השחקן אבי אוזיאל, מ Dickinson, שחкан שנה ג' בסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין, שמשחק בהצגה "המשחק מתחילה" באחד התפקידים הראשיים. איזולאי (26) גדול ב Dickinson, במשפחה בת תשע נפשות, כשהוא הקטן ביותר. "הילדיםῆ היה מוד מצומצמת מבחינת סדר היום שלה, הילכו לבית ספר ולא היו לנו חוגים או פעילויות מחוץ ללימודים", סיפר איזולאי על ילדותו בעיר הדרומית. "לא היו לנו חוג תיאטרון או חוג ספר רט. כבר מאז שהייתי ילד קטן נמשכתי לעולם התיאטרון והמשחק, אבל בغالל שזה היה כל כך לא מפותח, הרגשתי שאני 'לבד' בעולם עם התחומות הזה, שזה בראש שלי בלבד, עד שהתחלה לי עמוק ביחסים בין אנשים ולפתח עולם פנימי עשיר אישי".

בתיכון הוא למד ב'ליימן'. תקופה נוער ריו של איזולאי הייתה בצל מחלתו של אביו, "אבא שלנו ז"ל היה חולה בסוכרת נعروים, והוא לא הסכים לשמע על אומנות בכית. מבחינתו זה תמיד היה בגדר החביב ולא מושא מסודר", נזכר איזולאי.

בתקופה הצבא אביו נפטר מהמחלה ו"עד היום יש לי צביטה בלב שלא הספיק כתិ לערב אותו באומנות שלי ולהראות לו שיש בי משחו. כל פעם אני עולה לבמה ואני מקווה שהוא גאה بي ומחיק מלמעלה את אותו חיק".

לאחר הצבא עבר לאילת ועבד בצוות בידור של "כלב הווטל" במשך שנה.